

4. Четвъртото основание — непълнота на мотивите.

- Комисията не мотивирала своето решение в достатъчна степен, така че да позволи на жалбоподателите да узнаят на какво основание го е приела. От решението не става ясно (i) защо Комисията е приела, че настоящият режим поглъща предходния и (ii) причината, поради която вследствие на поглъщането на един режим от друг отпада необходимостта от оценка на първия за съответствие с правилата за държавните помощи. Тези два въпроса са ключови и са довели до приетото от Комисията решение. По този начин жалбоподателите били лишени от основното си право да получат решение, от което могат да разберат как и защо Комисията е стигнала до изводите в него.

5. Петото основание — злоупотреба с власт и нарушение на Хартата на основните права на Европейския съюз.

- Съгласно член 41, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз Комисията е длъжна да разглежда въпросите в решението, засягащи жалбоподателите, безпристрастно и справедливо. Тя не изпълнила това задължение, тъй като неправилно поставила интересите на Комисията и на Испания над тези на жалбоподателите.

6. Шестото основание — нарушение на принципа на пропорционалност

- Комисията пренебрегнала интересите на жалбоподателите, когато не извършила независима оценка на предходния режим, с което нарушила принципа на пропорционалност.

⁽¹⁾ ОВ С 442, 2017 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 11 април 2018 г. — PV/Комисия

(Дело T-224/18)

(2018/C 221/36)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: PV (представител: M. Casado García-Hirschfeld, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима и основателна;

вследствие на това да разпореди:

- съединяването на настоящата жалба с висящо дело T-786/16 в съответствие с принципа за свързаност и с член 68 от консолидирания Правилник на Общия съд на ЕС от 4 март 2015 г.;
- че психическият тормоз може да се счита за доказан и да потвърди използването на „подправени документи“, поради което подобни нередности не могат да се толерират от правния ред на ЕС;
- да отмени производство CMS 17/025 във всичките му аспекти и да отмени решението, което стои в основата на жалбата по административен ред R/8/18;

- да отмени решението за „нулиране“ на заплатата на жалбоподателя, считано от 1 октомври 2017 г.;
- да отмени решението, с което жалбоподателят е принуден да участва в процедура по оценяване FP 2016 (календарната 2016 г.), както и отхвърлянето на жалбата по административен ред R/502/17 от 16 март 2018 г., на основание психически тормоз и неработоспособност;
- да отмени решението, с което жалбоподателят е принуден да участва в процедура по оценяване FP 2017 (календарната 2017 г.) на основание психически тормоз, и да отмени решението, срещу което е подадена жалбата по административен ред R/121/18;
- да отмени решението, както и отхвърлянето на жалбата по административен ред R/413/17 от 15 януари 2018 г., с което жалбоподателят е бил преназначен в ГД „Обща служба устен превод и конференции“ в нарушение на най-елементарния принцип за полагане на грижа;
- да отмени решението на РМО (г-жа [X]) от 12 септември 2017 г., с което е решено да се направи компенсация на дебитно известие № AVAC 324170991 от юли 2017 г. в размер от 42 704,74 EUR с неплатените възнаграждения на жалбоподателя за периода от 1 август 2016 г. до 30 септември 2017 г., както и решението за отхвърляне на жалбата по административен ред R/482/17 от 9 март 2018 г.;

и да предостави следните обезщетения въз основа на член 340 ДФЕС:

- присъждане на обезщетение за неимуществените вреди от 98 000 EUR, произтичащи от тези оспорвани решения;
- що се отнася до имуществените вреди, да присъди:
 - сумата от 23 190,44 EUR за забавени възнаграждения за периода от 1 октомври 2017 г. до 30 април 2018 г., ако Общият съд приеме, че жалбоподателят има право на пълния размер на възнаграждението си;
 - или сумата от 7 612,87 EUR за забавени възнаграждения за периода от 1 октомври 2017 г. до 30 април 2018 г., ако Общият съд приеме, че жалбоподателят има право само на разликата между неговото възнаграждение в Комисията и това, получено в частния сектор;
- за да присъди в крайна сметка общо обезщетение от 121 990,44 EUR или 105 612,87 EUR, ведно с лихвите за забава до деня на пълното изплащане;

и при всички случаи:

- да осъди ответника да заплати пълния размер на съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. Първото основание е изведено от нарушението на членове 1, 3, 4 и член 31, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), както и на член 1д, точка 2 и член 12а от Правилника за длъжностните лица на ЕС (наричан по-нататък „Правилникът“), забраняващи психическия тормоз.
2. Второто основание е изведено от нарушението на членове 21а, 22б и 23 от Правилника, където е предвидена забраната за извършване на неправомерни действия, по-конкретно доколкото жалбоподателят е бил принуден да участва в процедурата по оценяване за 2016 г., въпреки че не е полагал труд, поради нетрудоспособност и освобождаване от длъжност, считано от 1 август 2016 г.
3. Третото основание е изведено от нарушението на член 41 от Хартата и на член 11а от Правилника относно преките конфликти на интереси.

4. Четвъртото основание е изведено от нарушението на принципа за полагане на грижа и за оказване на съдействие, което е било допуснато с решението за преназначаване на жалбоподателя в ГД „Обща служба устен превод и конференции“.
5. Петото основание е изведено от принципа на право на възражението за неизпълнение и на принципа на законосъобразност.
6. Шестото основание е изведено от нарушение на член 9, точка 3 от Приложение IX към Правилника и на принципа „non bis in idem“, от което било опорочено дисциплинарно производство CMS 17/025, образувано срещу жалбоподателя.
7. Седмото основание е изведено от нарушение на член 41, параграф 1 от Хартата и по-специално на разумните срокове за горепосоченото дисциплинарно производство.

Жалба, подадена на 1 април 2018 г. — Manéa/CdT

(Дело T-225/18)

(2018/C 221/37)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Camélia Manéa (Ештернак, Люксембург) (представител: M.-A. Lucas, адвокат)

Ответник: Център за преводи за органите на Европейския съюз (CdT)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението от 29 май 2017 г. на Директорката на Центъра за преводи за органите на Европейския съюз да не поднови, с действие от 12 ноември 2015 г., договора за работа за определен срок на жалбоподателката като срочно нает служител, който следователно действително е прекратен на 31 януари 2016 г.;
- да разпреди възстановяване на жалбоподателката на работа като срочно нает служител в Центъра с действие от 1 януари 2019 г. или ако това се окаже невъзможно, да осъди ответника да ѝ плати като обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, причинени от загубата на заетост за неопределен срок, сума, съответстваща на възнаграждението, което тя би получила, ако беше останала на служба в Центъра през период от четири години, намалена евентуално с възнагражданията или надбавките, на които тя би имала право в допълнение, и да внесе в пенсионната схема на ЕС съответните вноски;
- да осъди Центъра за преводи да ѝ плати като обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, причинени от решението от 12 ноември 2015 г. сумата от 11 136 EUR за неимуществените вреди, сумата от 12 000 EUR за загубата на възнаграждение, и сумата от 9 674 EUR за разноските ѝ за правна помощ;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първото основание е изведено от нарушението на задължението за възстановяване на жалбоподателката в правното положение преди постановяването на оттегляния акт, от грешки при прилагане на правото, от явни грешки в преценката или от недостатъчни мотиви, и от незачитането на интереса на службата, доколкото новото решение, с което жалбоподателката не се преназначава на длъжност от 31 януари 2016 г. се основавало на елементи, които противно на нейното мнение, не съществували, когато през ноември 2015 г. е възникнал въпросът за нейното преназначаване.